

V s a k e m u košček neba

glasilo oratorija v Šentjoštu, od 24. do 27. junija 2001

<http://www.stjost.si/oratorij>

Besede urednika

Za nami so štirje prekratki dnevi letošnjega oratorija. Tretji šentjoški oratorij je pokazal, da se trudimo in delamo v pravi smeri, saj se je prijavilo skoraj devetdeset navihanih otrok, ki so že celo leto težko pričakovali dan začetka. Tudi letos je bil program kot vedno zanimiv, zaradi časovne stiske pa tudi precej zgoščen, tako da se nismo niti trenutek dolgočasili. Zjutraj smo peli, v skupinah smo se pogovarjali, v delavnicah pridno delali, popoldne pa porabili za smeh in igro - vsak je po svoje pripomogel, da smo se imeli lepo. Kar škoda bi bilo pozabiti na vse lepe

trenutke, ki smo jih skupaj preživeli. Ravno zato pa smo v novinarski delavnici izdelali pričujoči časopis. Oratorij je končan, polni smo vtisov, v glavah pa nam še vedno odmeva otroški smeh. V kratkem času letošnjega oratorija smo se animatorji skupaj z otroci ravno dobro ogreli, zato smo si edini, da bo naslednji oratorij še boljši in daljši.

Animatorji smo poskušali vsakemu otroku dati svoj košček, košček neba. Upam, da nam je to tudi uspelo.

Jure Leskovec

Dogajanje na oratoriju

Nedeja: V nedeljo smo se zbrali ob treh popoldne, prišlo je veliko otrok. Najprej smo se spoznali in se razdelili v skupine. Za himno imamo pesem Oče vseh narodov. Imamo pa tudi Bus veselja. Pri krstu so nam odstrigli nekaj las. Fantje so bili sramežljivi, ker se jim je veliko poznalo. Oratorij traja 4 dni, vodi pa ga Boštjan.

Vsak dan si ogledamo igrice o Janezu Bosku. Danes je govorila o tem, kako je mladi Janez zamenjal svoj bel kruh s prijatljem Rokom, ki je imel le črn kruh. V skupinah smo se spoznali, si izmislili ime in narisali plakat. Mi smo nori znanstveniki. Na koncu smo na igrišču igrali različne igre. Najbolj všeč mi je v delavnicah, pri igrar in tudi na Busu veselja.

Ponedeljek: Oratorij se je začel ob devetih zjutraj. Prišlo je tudi nekaj novih otrok. Na začetku smo s tekstilnimi spreji našpricali podobo don Boska na kratke majice. Animatorji so nam zaigrali nov del igre o don Bosku. Janez je že pri sedmin letih prejel prvo sveto obhajilo. Svojo nadarjenost pa je pokazal, ko je presenečenemu duhovniku natančno povedal obnovo pridige.

V skupinah smo se pogovarjali o poklicih in o tem, kakšne lastnosti mora imeti duhovnik. Potem smo iz papirja izrezali srca in jih pobarvali. Potrebovali jih bomo jutri pri spokornem bogoslužju. Za kosilo so bile palačinke. Po kosilu smo imeli olimpijske igre. Tekmovali smo v kravžljanju možganov, nogometu, kvizu, teku z zvezanimi očmi, poligonu, naštevanju sadežev, teku z zvezanimi nogami in kamenjanju svetega Štefana.

Vsakemu košček neba

oratorij Šentjošt 2001

Torek: Danes smo se zjutraj zbrali, zmolili in se šli konjske dirke. Potem smo zapeli himno Oče vseh narodov in dvignili zastavo. Gledali smo zgodbo o tem, kako je don Bosko postal duhovnik.

V cerkev smo šli po skupinah, kjer smo peli različne pesmi in molili. Med molitvami smo šli k sveti spovedi. Nato smo šli v delavnice: novirnarsko,

dramsko, umetniško, aranžersko, kuharsko... Po delu v delavnicah smo šli na kosilo, imeli smo Viki kremo. Sledile so vodne igre: podajanje vodnih balonov, razne štafete in druge mokre igre. Razglasili smo tudi zmagovalce – skupino sladoledarjev. Na koncu smo namočili še Boštjana in se špricali. Vsi smo bili popolnoma mokri. Bilo je super.

Sreda: Po jutranjem zbiranju, molitvah, zgodbi o tem, kako je don Bosko pomagal mladim fantom, in petju himne, smo se razdelili v skupine za igro skriti zaklad. Andrej nam je razdelil listke z navodili. Pot za novimi listki nas je vodila na Kogeljč, v Kurjo vas in potem v Butajново. Naloge niso bile pretežke. V Butajnovi je vsaka skupina pripravila nekaj za zaključno mašo: najmlajši so nabrali rože, drugi so sestavili prošnje, spet drugi zahvale... V cerkvi je župnik vodil sveto mašo. Veliko smo peli. Sledil je piknik. Nad ognjem smo pekli hrenovke. Igrali smo tudi nogomet – slečeni proti oblečenim. Zmagali so oblečeni. Nazaj grede smo prav tako morali peš. Bilo je zelo vroče, zato smo bili žejni in utrujeni. Tako se je prehitro končal letošnji oratorij.

Tomaž Škof, Mohor Nartnik

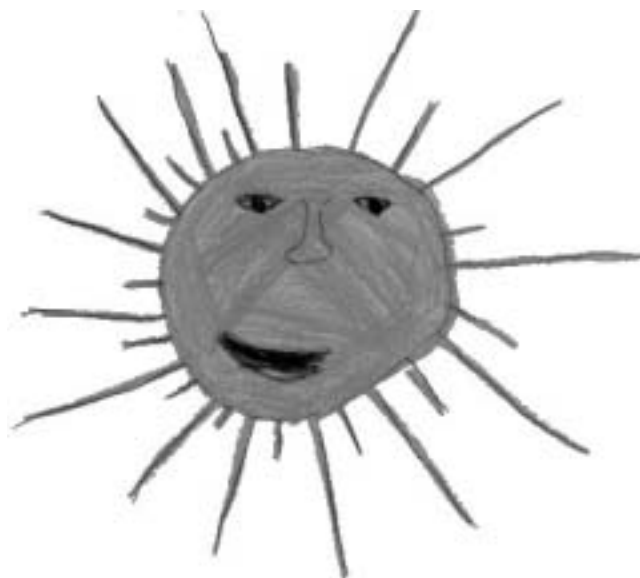
Šale za male

Nastopajo: Kvatopabriga, Pamet, policaj
Sta šla Pamet in Kvatopabriga v gostilno. Med potjo ju je prijelo lulat, zagledala sta drevo. Pamet je šla na drevo, Kvatopabriga pa za drevo. Pa pride policaj in zagleda Kvatopabriga in ga vpraša: 'Kako ti je ime?' Kvatopabriga mu odgovori, policaj ga spet vpraša: 'Kako ti je ime?'
'Kvatopabriga,' mu le-ta odgovori.
'Kje imaš svojo pamet?'
'Na drevesu lula.'

Mitja Alič

Janezek in mama gresta po cesti. Najde Janezek na tleh denar in vpraša mamo: 'A lahko pobrem denar?' Mama mu odgovori: 'Kar je na tleh se ne pobira.' Gresta naprej in Janezek najde denar in spet vpraša mamo, če lahko pobere denar. 'Kar je na tleh se ne pobira,' odgovori mama. Gresta dalje, pa se mama spotakne in pade: 'Janezek me prosim pobereš?'
'Kar je na tleh se ne pobira!'

Rok Kavčič

Janezek vpraša učiteljico, če lahko gre na stranišče. Učiteljica mu reče: 'Lahko, še prej pa povej, kje teče Rumena reka?'

'Pod mojim stolom,' odgovori Janezek.

Mohor Nartnik

ZADNJI DAN ŠOLE

ORATORIJ

Delavnice na oratoriju

Najmlajši (Jelka, Mojca, Urša): Pri naših sončkah je vse te dni sojalo sonce, kakšna kapljica je padla le ob popraskanem kolenu ali preveliki utrujenosti. Svoje žarke smo uporabljali za risanje in pacanje, oblikovali smo z glinomolom, delali lutke, predvsem pa se smo lepo imeli.

Umetniška delavnica (Boštjan, Marko): V umetniški delavnici smo si zadali nalogo, da bomo s svojimi risbami polepšali prostor, kjer bo novomašnik imel slavnostno kosilo. Naredili smo dve zares veliki risbi, saj vsaka meri več kot dva metra. Že prej sta jih Andraž in Marko lepo skicirala. Naša naloga je bila, da jih nato pobarvamo, kar niti ni bilo tako lahko. Marko je mešal barve, drugi pa smo veselo packali po risbi. Imeli smo dovolj dela, saj nas je bilo v delavnicah le sedem. Veliko smo se tudi igrali in zabavali, saj smo morali veliko časa čakati, da so se barve posušile. Če pa vas zanima, kako risbe izgledajo, si jih lahko ogledate v uti pri Matičkovih. Pa veliko užitkov pri tem.

Slikanje na steklo (Darja, Uroš): V naši delavnici smo s posebnimi barvami slikali na steklo. Na začetku smo imeli kar nekaj težav, na koncu pa se je vse izteklo boljše, kot smo pričakovali. Naredili smo nekaj zelo lepih izdelkov. Dostikrat nas je prišel pogledat kakšen udeleženec druge skupine in mu je bilo žal, ker se ni vpisal v našo delavnico.

Kuharska delavnica (Igor, Luka): V naši delavnici smo kuhali. Prvi dan smo pripravili puding s sadnim nadevom in smetano. Naslednjega dne pa smo spekli mnogim otrokom najljubšo jed – pizzo. Seveda smo vedno vse, kar smo skuhalo, tudi pojedli. Za pomivanje posode je vedno manjkalo prostovoljcev, vendar smo jih uspešno našli med manj marljivimi

člani naše delavnice. Drugače pa smo delali hitro in zavzeto.

Aranžerska delavnica (Andraž, Darja, Nina):

Naša delavnica je nastala kot posledica nujne potrebe po nepremisljivem cvetju, ki bi služilo kot darilo našemu novomašniku. Rečeno, storjeno! Čeprav se vse sliši tako, kot da nam je šlo vse kot po loju, smo v zadnjem trenutku, po odisejadi manevrov, le našli kolikor toliko zadovoljivo upogljivo, tanko, nezarjavelo žico za naše nemoteno izdelovanje ogrodja za rožice. Na naše veliko veselje se je na delavnico odzvalo osem prav nadebudnih in dela željnih deklet. Iz zajetnega kupa žab, žice, cvirna, selotejpa in krep papirja so spretni in pridni prstki izdelali na ducate nemisljivih rožic. Delo v naši delavnici je potekalo v prijetnem ozračju, za varnost pri delu pa je bilo odlično poskrbljeno s strani animatorjev, ki so budno spremljali vsak najmanjši gib malih aranžerk. Zadovoljni lahko poročamo, da nam je uspelo uresničiti naš cilj, saj smo izdelali šopek, ki bo lahko Petru vedno krasil nočno omarico.

Vsakemu košček neba oratorij Šentjošt 2001

Novinarska delavnica (Beni, Jure, Sara): Letošnja novinarska delavnica je bila prava uspešnica. Na naše veselje se nam je pridružilo deset nadebudnih in dela željnih otrok. Počeli smo vse, kar počnejo pravi novinarji: vneto smo fotografirali, naredili kup intervjujev z ostalimi otroki, zaslišali Boštjana, pisali dnevnik, naredili reportažo o grah, sestavili križanko, vmes pa smo še kaj narisali in se naučili iz papirja sestaviti najnovejše reaktivce... Sicer pa sad našega dela itak držite pred seboj v rokah. Naj vam tekne!

Dramska delavnica (Andrej, Matej): Tako kot ostale delavnice smo tudi mi delali na tem, da bomo nekaj naredili za Petra in za lepše praznovanje nove maše. Tako smo se v dveh dneh naučili zaigrati nekaj prizorov iz Petrovega življenja. V delavnici je sodelovalo deset deklic in dva fanta. Vsak je dobil kakšno vlogo. Tisti, ki znajo tudi dobro brati, bodo brali vezno besedilo v nedeljo na slavnostnem kosilu. Naše delo bomo premierno uprizorili v nedeljo na Petrovem domu.

Intervju z Boštjanom Jamnikom

Boštjan, prvič si med nami in ne poznamo te še prav dobro. O tebi bi radi izvedeli še kaj več, zato ti bomo novnarji zastavili nekaj vprašanj.

Kako bi se na kratko predstavil?

Sem Dolenjec, doma iz Šentjanža na Dolenjskem. Srednjo šolo sem končal v Želimljah in tam sem se tudi odločil za salezijance. Študiram teologijo (3. letnik) in si želim postati duhovnik salezijanec. Že od malega sem ministriral, ukvarjam pa se tudi s športom in igram nekaj instrumentov. Rad delam z otroki, sodelujem na oratorijih in vodim ministrante na Rakovniku. Vsi moji hobiji se prepletajo s poklicem v katerega me Bog kliče.

Kako si se odločil za duhovniški poklic?

Odločitev je prišla kar sama od sebe. Od nekdanj sem rad ministriral in hodil k maši, čeprav so se mi sočolci malo posmehovali. Na duhovnih vajah sem izvedel za gimnazijo v Želimljah. Bil sem navdušen in sem se kar takoj vpisal. Salezijanci so me s svojim drugačnim, bolj prijateljskim pristopom v trenutku pritegnili. Ob koncih tedna sem ostajal v Želimljah in pomagal pri njihovem delu. Kmalu so tudi oni opazili, kam vodi moja pot, in me začeli usmerjati k duhovniškemu poklicu. Tako ob koncu srednje šole sploh nisem pretirano razmišljal in sem vstopil v

lemenat. Danes se mi moja pot zdi samoumevna in srečen sem, da je tako.

Kdaj bo tvoja nova maša?

Če Bog da in če boste veliko molili, čez 3 leta.

Kako to, da si priplezal v Šentjošt?

Aleš me je nahecal naj pridem vodit oratorij, ker ima on veliko dela s pripravami na novo mašo. Že prej sem slišal veliko dobrih besed o Šentjoščanih. In ker sem se hotel prepričati, če so besede resnične, sem privolil.

Kdaj si bil prvič v Šentjoštu, kako ti je všeč?

V Šentjoštu sem bil prvič na dobrodelnem koncertu za Gimnazijo Želimlje pred petimi leti. Potem pa sem spet prišel letos maja, ko smo imeli prvi sestanek z animatorji. Hribovita pokrajina v Šentjoštu mi je všeč, ker me spominja na moj rojstni kraj. Odlična pa sta tudi zrak in hrana.

Imaš kakšen poseben spomin na Petra?

Petra sem spoznal v Želimljah. Bil sem v prvem letniku, on pa je bil že maturant. Spomnim se, da so me nekoč maturantje zaprli v dvigalo za hrano. Peter, ki je bil precej živahen, je bil glavni pobudnik. Vozili so me gor in dol med nadstropji in me zafrkavali. Ven sem prišel v jedilnici, kjer me je zalotil strog profesor. Taka je moja prva izkušnja s Petrom.

Kakšne so tvoje izkušnje z oratorijem?

Prvič sem bil na oratoriju v Železnikih leta 1997. Imeli smo se lepo, zato sem sklenil s tem nadaljevati. Od takrat sem sodeloval na več kot 12 oratorijih.

Kako doživljaš oratorij?

Oratorij je zame čas, ko lahko nekaj dobrega storim za otroke skupaj z animatorji. Prav ti se tukaj veliko naučijo, še precej več kot otroci! Vsi skupaj lahko na oratoriju dobimo prijetno izkušnjo Boga.

Vsakemu košček neba oratorij Šentjošt 2001

Kakšni so tvoji vtisi o oratoriju?

Mislim, da je oratorij lepo uspel. Pohvalil bi animatorje, saj so samostojni in izkušeni in mi veliko pomagajo. Zelo so me navdušili otroci, saj je bilo delo z njimi nadvse prijetno. Ta oratorij pa mi je dal tudi nekaj novih idej.

Kakšen mora biti dober animator?

Dober animator mora biti zagnan in samostojen, imeti mora pregled na dogajanjem in mora videti, kaj je treba storiti. Ne sme mu biti vseeno, kaj otroci počno. Predvsem pa mora biti animator s srcem in dušo.

Kaj praviš, kako bi morali starši vzgajati svoje otroke?

Starši morajo biti dobri in hkrati dovolj strogi. Ne smejo biti preveč popustljivi.

Si vedno tako vesel in nasmejan?

Ko sem z otroki sem vedno dobre volje.

Kaj se ti zdi najpomembnejše v življenju?

Najpomembnejše je, da znamo ob tolikih stvareh, ki

jih počnemo, pomisliti tudi na Boga. Ob vsakem uspehu se moramo zavedati, da ni samo plod našega dela, ampak tudi božje pomoči. Vsak neuspeh pa je tudi božja preizkušnja. Mislim, da je glavni problem današnjih kristjanov, ker mislijo, da lahko vse storijo sami. Zaupati je treba v Boga in njegovo pomoč.

Kateri je bil tvoj najljubši predmet v šoli?

Zelo rad sem imel zgodovino, pa tudi kemija in matematika sta mi ugajali.

Katere inštrumente igraš?

Skoraj na vsak inštrument znam malo zaigrati. V mladosti sem se učil trobento, v domači cerkvi sem igral harmonij, v Želimljah sem se učil kitaro, zaigram pa tudi na klavir in harmoniko.

Kaj najraje ješ in piješ?

Za kosilo imam najraje dunajski zrezek, pomfrit in solato, zraven pa še kozarček cvička. Posladkam pa se s pudingom.

Tvoja skrita želja?

Da bi enkrat stal na vrhu Mont Blanca.

ANIMATORJI

Naši animatorji so do nas zelo prijazni, dobrotljivi in veliko nas naučijo. Vsak dan hodimo z njimi v cerkev molit, z mano pa se hodijo tudi igrati na igrišče. Se sploh zavedate, kako morajo biti potrpežljivi, se po sebi do najbolj posrednih otrok. Kadar smo v njihovi družbi se počutimo zelo varno. Z mano so skoraj vedno. Podarjajo nam kar nekaj veselja, prijateljstva in smeje z njimi in drugimi otroki. Animatorji nam pomagajo tudi omogočati veliko stvari, ki jih doma ne moremo početi.

Napisali: Ester V. in Polinija Uršnik

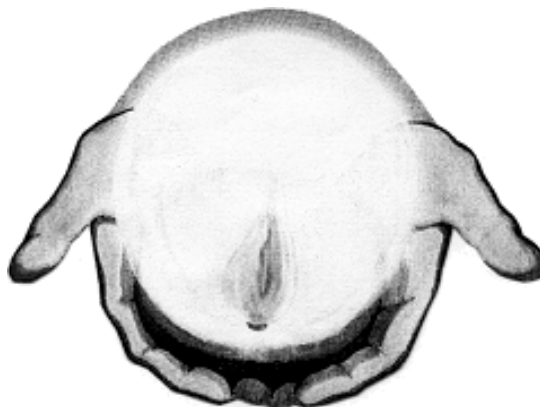

Petru na pot

Stopi pogumno na pot, dragi Peter,
delo začni in ne glej več nazaj.
Mladi, otroci in drugi ljudje,
božji poslanec, že čakajo te.

Stopi pogumno na pot, dragi Peter,
vera, ki nosiš jo, božji je dar.
Pojdi po svetu, oznanjaj povesod,
da nas v ljubezni odrešil je Bog.

Stopi pogumno na pot, dragi Peter,
koder boš hodil, ne boš čisto sam.
Naše molitve še bodo s teboj,
Bog te bo spremljal, nikar se ne boj.

Gospod, daj mi modrost!

Anketa med otroci

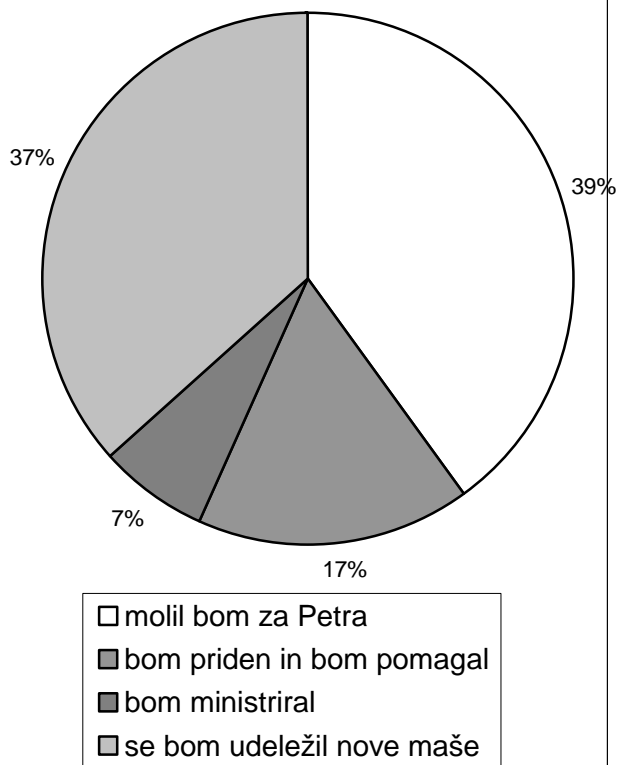
V novinarski delavnici so naši mladi novinarji v torek hiteli naokrog spraševati ostale otroke v drugih delavnicah. Z vsakim izmed njih so naredili kratek intervju. Spraševali so jih po vnaprej pripravljenem vprašalniku – anketi. Predstavili vam bomo zanimivejše odgovore otrok na nekatera vprašanja.

Kakšen mora biti dober animator?

Dober animator mora: razumeti otroke, biti veren, odločen, smešen, pošten do vseh, imeti močan glas, dobro in jasno razložiti igre, biti vesel, potrpežljiv, zgovoren, komunikativen, vzdržljiv, hud pa strog kot volk, mora druge učiti dobro, vzgajati otroke, biti prijazen, ne krega, ne tepe, ni grob, lahko prenaša otroke, biti dober, deloven, zabaven in zgovoren. Ne sme govoriti grdih besed.

S čim bom najbolj pripomogel k lepemu praznovanju nove maše?

Kako bi oratorij še izboljšal?

Oratorij bi bil še boljši, če: bi bilo več hrane, bi se bolj spoznali, bi se tudi najmlajši imeli priložnost igrati, bi vriskali, plezali po vrvi, bi se samo igrali in nič peli, bi bilo več izletov, bi si lahko izbirali

Vsakemu košček neba oratorij Šentjošt 2001

skupino, bi več risali, bi oratorij dalj trajal, bi prespali, bi bili bolj poslušni, bi bilo več otrok. Nekateri pa menijo, da se ga ne da izboljšati, ker je že dovolj dober.

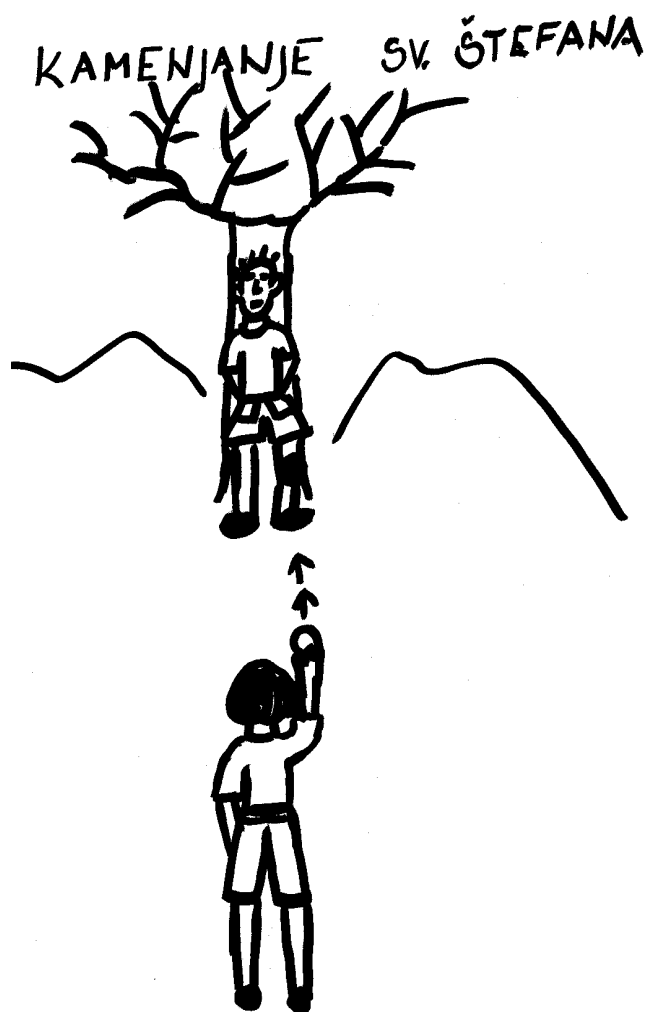
Kaj ti je najmanj všeč?

Najmanj mi je všeč, da se zgodaj začne, da je prekratko, ker samo fantje igrajo igre na Busu veselja, ker manjši otroci ne morejo biti tiho, ker nekateri ne sodelujejo, ker te v Busu veselja odpravijo stran, če ti vsak ne pusti, da se greš lahko igrat, če se tepemo.

Katero delavnico bi še predlagal?

Predlagal bi še svtopisemsko, naravoslovno, slikanje na svilo, raziskovalno, zidarsko, plesno, gozdarsko, likovno, kiparsko, slikarsko, risarsko, boksarsko, mizarstvo, pevsko, kolesarsko delavnico.

Pravila igre kamenjanje svetega Štefana

V ponedeljek smo na oratoriju imeli olimpijske igre. Med drugim smo igrali tudi igro kamenjanje svetega Štefana. Vsi seveda vemo, da je bil sv. Štefan prvi mučenec.

Za tiste, ki ne znajo pravil gre igra takole: en igralec je sv. Štefan. Postavi se ob drevo in drugi igralci ga poskušajo zadelati s kamni, ki so seveda kepe kartona. Štefan se ne sme premikati. Šteje se kolikokrat igralci zadenejo Štefana. Več kot je poskusov, toliko slabši so metalci. Igra se konča, ko je Štefan 10 krat zadet. Še dobro, da nismo mi tako hudobni, da bi kamenjali soljudi. Tudi druge igre so bile zelo izvirne in zanimive.

Špela Vehar

Vsakemu košček neba

oratorij Šentjošt 2001

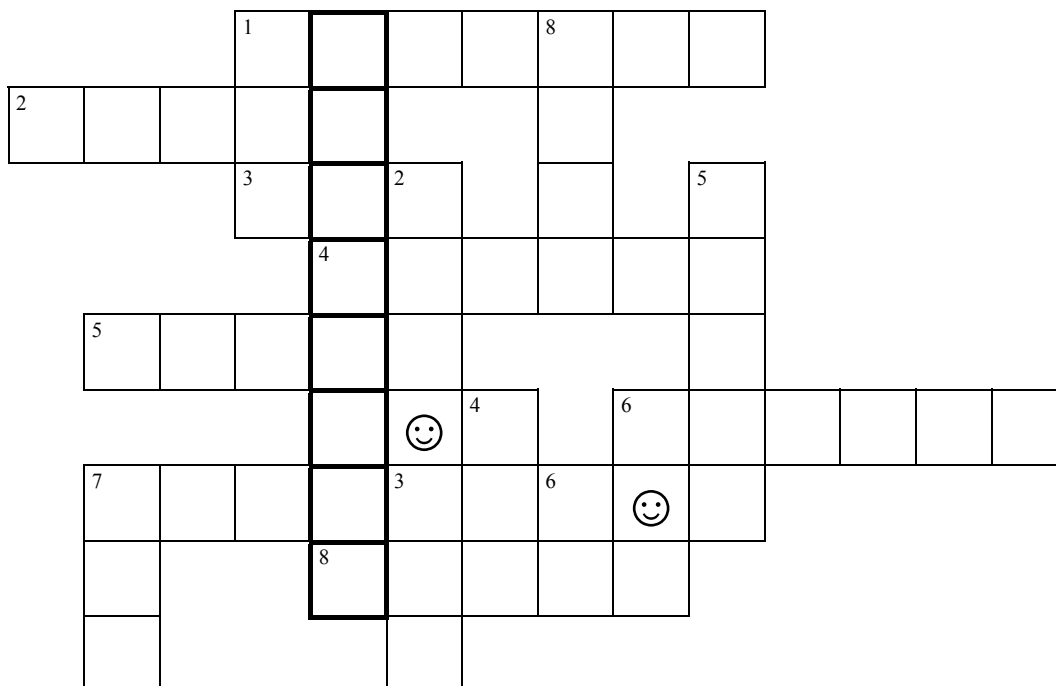
Nagradna križanka

Vodoravno:

1. Hvaljenje Boga. Otroci na oratoriju jo uporabljamo v cerkvi vsak dan.
2. Naš navomašnik ...
3. Darilo krajše.
4. Mesto, v katerem je deloval duhovnik Janez don Bosko.
5. Oratorija ne bi bilo brez ...
6. Oseba iz igrice, ki čuva ovce.
7. Kdor poroča o dogajanju doma in po svetu.
8. Nepogrešljiva sestavina za palačinke.

Navpično:

1. Od cveta do cveta čebelica leta. Mi pa jemo?
2. Datum, do katerega moramo plačati račune. Ali možko ime.
3. Nasprotje od 'pod'.
4. Drugo ime za nebesa.
5. Stvar za katero so se borili otroci na oratoriju (namig: nataknemo ga na nogo, da nimamo črnih nogavic).
6. Rajko Cankar.
7. Hribček na obrazu z dvema rovoma.
8. Tomaž ljubkovalno.

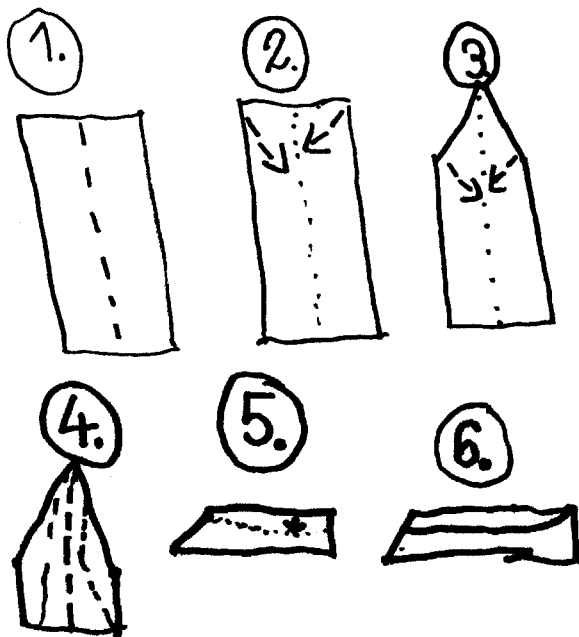

Špela Vehar, Sara, Jure

Vsakemu košček neba
oratorij Šentjošt 2001

Prtica pomenijo, da
prepogneš list papirja.
Mitja

Vsakemu košček neba

oratorij Šentjošt 2001

Uredniški odbor: Jure Leskovec, Sara in Benedikt Strajnar. Novinarji: Estera in Špela Vehar, Florjan in Rok Kavčič, Tilen Trček, Nejc Železnik, Mitja Alič, Robert Grdadolnik, Tomaž Škof in Mohor Nartnik.

Izdajatelji se opravičujemo za vse slovnične in vsebinske napake. Uporaba na lastno odgovornost. Vse pohvale, pripombe, predloge in pritožbe naslovite na uredniški odbor. Časopis je v javni lasti. Vsako kopiranje je nadvse zaželeno. Naklada: 300 izvodov

<http://www.stjost.si/oratorij>